

GODINA 5

BROJ 5

Skračka žbela

List Osnovne škole Skrad

Intervju s učiteljicom Nelicom Udvardi

“Učimo od najboljih” - godišnji projekt

Filmovi koje trebate pogledati tijekom ljetnih praznika

Skračka žbela, br. 5, god. 5. (2018.— 2019.)

List Osnovne škole Skrad

Impressum

Izdavač:

Osnovna škola Skrad

Školska 2, 51311 Skrad

Za izdavača:

Vjekoslav Pintar, ravnatelj škole

Glavna urednica/voditeljica:

Ana Matić Zagorac, učiteljica HJ

Novinari:

*Borna oblak, Luka Šneperger, Antonio Grgurić, Lea Grgurić,
Veronika Črnica, Petra Pleše, Marko Beljan, Ivana Injić,
Katarina Frković, Ana Bolkovac, Rea Smažil, Petra Grgurić,
Elena Lucia Šneperger, Anteo Čota*

Ostali suradnici:

Sanja Despot Abramović, Nelica Udvardi, Vesna Pintar Grgurić. Ingrid Šimičić, Diana Cindrić

Naslovnica i priprema:

članovi novinarske skupine

Grafička urednica:

Anamarija Diklić, učiteljica informatike

Fotografije:

*Arhiva OŠ Skrad i članovi novinarske
skupine*

Poštovani čitatelji,

*nakon dvije duge godine ponovno smo s vama. Iako nas je u školi sve manje,
još uvijek postoji nekolicina entuzijasta koji vrijedno prate i stvaraju školski
list.*

*Svakako je potrebno pohvaliti učiteljicu Anamariju koja je bila "spiritus
movens" ovoga broja. Vrijedno je pratila, poticala na rad i uredila sljedeće
stranice. Također, pohvala svim učenicima i učiteljima koji su, uz
mnogobrojne aktivnosti, našli vremena za napisati poneki članak.*

Ugodno vam čitanje želi uredništvo Skračke žbele.

SADRŽAJ

Događanja (u i oko škole)

„Kako vam je kod kuće?“ - kazalište Malik	4
Goransko dijalektalno sijelo u Severinu na Kupi	6
Prvo mjesto na školskom prvenstvu Gorskog kotara u šahu	6
Valentinovo i maškare	7
Vrtićanci o maškarama	8
21. veljače - Međunarodni dan materinskog jezika	9
Mjesec hrvatske knjige	10
Knjiška igra	11
U Ivaninoj kući bajke uz Međunarodni dan dječje knjige	11
<i>Kazališni studio</i> ponovo nas je oduševio	12
Čitamo mi, u obitelji svi	12
Biblioklubaši u Lokvama – književni susret s Jelenom Pervan	13
Županijska smotra učeničkih zadruga	13
Znanost mladima u Rijeci	14
Lukini radovi u Školskoj knjizi	14
Kišni izlet u Hrvatsko zagorje	15
<i>Učimo od najboljih – godišnji projekt</i>	16
Putevima „Goranskih risova“	18

Medijska kultura

Društvene mreže (Snapchat, Instagram, Facebook)	19
---	----

Intervju

Intervju s učiteljicom Nelicom Udvardi	20
--	----

Zanimljivosti

Rubikova kocka	22
Filmove koje trebate pogledati	23

Pedagoški kutak

<i>O nasilju</i> - Gostovanje u radioemisiji „Znanje je moć“	24
Obilježavanje Dječjeg tjedna	26

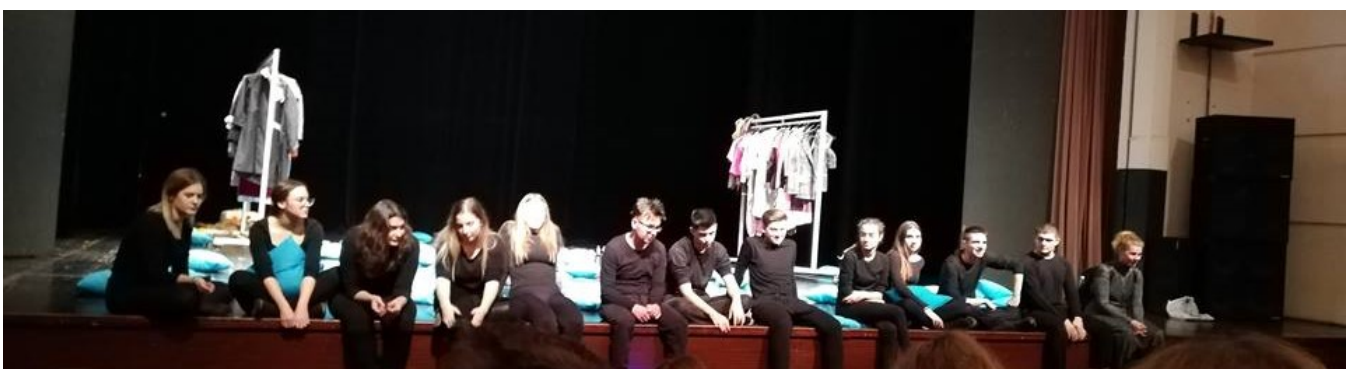
„Kako vam je kod kuće?“ - kazalište Malik

Učenici viših razreda su 21. studenog pogledali predstavu "Kako vam je kod kuće?" u izvedbi riječke glumačke družine Malik. Predstava je adaptacija knjige "Kod kuće je najgore" Ephraima Kishona.

Polazak je bio sa željezničke stanice u Skradu u 7:00, a predstava je bila u 10:00 u Rijeci. Glumila su djeca iz srednje škole i to u riječkom HKD-u. Predstava je bila zanimljiva i duhovita, svima nam se sviđela. Meni je bila super i jako mi se sviđela. Poslije smo otišli u McDonald's i kasnije se vratili kući.

Izlet je bio zabavan i poučan, puno smo hodali kišnom Rijekom, odgledali smo predstavu i na kraju jeli u Macu.

Učenica Lara Abramović, 7.r

DOGAĐANJA (U I OKO ŠKOLE)

Predstava "Kako vam je kod kuće" bila mi je zanimljiva i smiješna. Na početku sam mislila da će biti dosadna, ali mi se ipak svidjela i nasmejali smo se. Najviše mi se svidio dio kada uče plivati, jako je smiješan bio i dio kada generali dolaze Ephraimu u kuću.

Ivana Injić, 8. r.

Meni se ova predstava svidjela i bila je duhovita. Najviše mi se svidjela scena o plivanju. Htjela bih pogledati još takvih predstava i preporučujem je svima jer će se jako zabaviti. Možda je baš ova predstava nekoga potakla da pročita knjigu ili da počne čitati.

Katarina Frković, 8.r.

Putovanje vlakom

Učenici viših razreda išli su u kazalište u Rijeku gledati predstavu "Kod kuće je najgore". U Rijeku smo išli vlakom. Predstava je počela u 10:00 sati. U predstavi su glumili učenici srednje škole. Predstava je bila odlična i zanimljiva. Kada je završila, voditeljica družine pitala nas je za naše mišljenje o predstavi. Nakon svega krenuli smo u McDonalds. I kasnije smo vlakom krenuli prema kući.

Ana Bolkovac 7.r

Predstava "Kako vam je kod kuće" je vrlo simpatična i svidjela mi se. Glumci, koji su 1 do 2 godine stariji od nas, jako su lijepo i smiješno izveli predstavu. Mi smo se sramili, ali glumci nisu. Preporučujem predstavu i knjigu svima jer je jako smiješna.

Marko Beljan, 8.r.

Osnovna škola Skrad posjetila je HKD na Sušaku. Išli smo gledati predstavu „Kako vam je kod kuće?“ koja je počela u 10 sati. U predstavi je glumilo desetero glumaca. Meni se ta predstava nije svidjela zato što mi je bila neshvatljiva. Najzanimljiviji dio predstave mi je bio kad su učili plivati. Najviše mi se svidjela kao glumica Sara. Ipak mi je bilo drago što sam bila na tom izletu. Nakon izleta smo išli na Korzo i u McDonald's. Poslije smo šetali po gradu, a nakon toga smo krenuli na željeznicu i kući.

Petra Pleše, 6. r.

Dana 21.11. išli smo u HKD na Sušaku. Prije predstave smo išli u kafić. Kad smo ušli u kazalište, vidjeli smo veliku i otmjenu sobu, sjeli smo u sjedala. Predstava je bila jako zabavna i malo nerazumljiva jer su se sve te priče pomiješale i jer su svi glumci glumili iste likove. Svidjelo mi se kad je djevojčica upitala baku zašto si tako ružna, kada su se zvali kako bi se dogovorili za blagdanską večeru, kada su dvije djevojčice ispitivale tatu pitanja o sunčevom sustavu. Predstava je bila super kao i glumci jedino što bi zamijenio je to da radnju čini jedna priča, a ne da je podijeljena na više njih, no sve u svemu bilo je super i zabavno.

Borna Oblak, 5.r

Mene se predstava jako dojmila. Glumci su bili odlični i bez srama su odglumili. Iskreno, nisam htjela da predstava završi i mogla bih ju gledati cijeli dan. I moram posebno naglasiti da do sada nisam ništa bolje gledala.

Veronika Črnica, 8. r.

Goransko dijalektalno sijelo u Severinu na Kupi

I ove godine, kao i uvijek, OŠ Skrad sudjelovala je na 27. Goranskom sijelu. To je okupljanje goranskih škola koje njeguju vlastite zavičajne govore te ih na Sijelu izvode pred ostalim Goranima. Djeca čitaju, recitiraju, a ponekad i glume.

Ove godine su našu školu predstavili učenici 5. razreda recitalom *Cipela – postola*. Bili su tek 16. po redu pa ih je trema malko usporila i učinila nesigurnima, no oni su ipak odradili nastup vrlo simpatično. Naime, bili su jedi-

ni koji nisu čitali svoj tekst već su ga znali napamet.

Trebam spomenuti i da je ovogodišnje Sijelo održano u Severinu na Kupi gdje niti učenici, niti ja već dugo nismo bili pa nam je ovo bila i neka vrsta izleta. Nakon nastupa, svi smo se podružili i zadovoljni pošli kućama.

Nadamo se ponovnom susretu i iduće godine!

Prvo mjesto na školskom prvenstvu Gorskog kotara u šahu

Osnovna škola Delnice bila je domaćin školskog prvenstva Gorskog kotara u šahu za učenike i učenice. Natjecanje je održano u četvrtak, 17. 1. 2019. godine u 11 sati. Sudjelovalo je pet ekipa u kategoriji učenika i četiri ekipe u kategoriji učenica.

Našu školu predstavljali su sljedeći natjecatelji i natjecateljice: Ivan Ribić, 1. razred, Karlo Abramović, Paula Jurković, 4. razred, Lara Abramović, 7. razred i Ivana Injić, 8. razred. Igrale su se 4 partije šaha. Ivan Ribić, Karlo i Lara Abramović pobijedili su u svim partijama. Čestitke.!

Plasman je bio sljedeći: 1. mjesto pripalo je učenicima naše škole, 2. mjesto učenicima OŠ Rudolfa Strohala Lokve, 3. mjesto OŠ "Ivanka Trohar" Fužine, 4. mjesto OŠ "Dr. Branimir Marković" Ravna Gora, 5. mjesto domaćinima OŠ Delnice.

Čestitke našoj ekipi!

Valentinovo i maškare

U srijedu 13. veljače, (dan prije) već tradicionalno obilježili smo Valentinovo i maškare.

S obzirom na to da su se uz prošlogodišnji program učenici odlično zabavili, ponovili smo iste aktivnosti i ove godine te nismo pogriješili. Dakle učenici su plesali Ples balona, izabrane su tri najbolje maske od strane uvaženog stručnog žirija te su na kraju svi sudjelovali u plesnoj igri Limbo.

Zabavu je otvorila i vodila pedagoginja škole uz ostale kolegice, školsku knjižničarku i učiteljicu razredne nastave. Učenici su se maskirali prema želji i htijenju. Interesantno je što se već nekoliko godina unatrag maskiraju učenici mlađih razreda, poneki učenik 5. r., a gotovo nijedan učenik od 6. do 8. r. Tu je vidljiv utjecaj vršnjaka, okoline, pojavljuje se sram i kritičnost prema svemu što je ranije bilo samo igra i nije se propitalo.

Pedagoginja je bila maskirana u hippie djevojku te je učenicima ukratko pojasnila što je značio hippy pokret i što je promovirao. Zanosna je bila ideja tog pokreta, ljubav među svima, bez razlike, mir u svijetu, glazba i cvijeće posvuda. Nažalost pokret nije opstao.

Uglavnom uz galamu, pjesmu i ples obilježili smo i ovaj dan u godini.

Vrtićanci o maškarama

11.2.2019.g. pedagoginja Ingrid i knjižničarka Sanja posjetile su najmlađe – vrtićance. Razigrani, simpatični i pričljivi s tetom Vesnom bili su spremni za rad. No, to nije čudno jer je gotovo svaki kutak vrtića uređen njihovim zajednički radovima. Kako bi još kvalitetnije uz igru i učenje proveli svoje vrijeme knjižničarka im je donijela 25 novih edukativnih slikovnica kao i dvije društvene igre koje je kupila Škola.

Ali razlog posjeta bile su maškare. Sve što su znali o maškarama, Fašniku, karnevalu i krafnama ispričali su. Najviše ih veseli maskirana zabava u Domu kulture kada će postati princeze, klaunovi, policajci, vile, razni likovi iz crtića i njima dragi junaci. Potom su poslušali priču *Neobične maškare* iz knjige *Mali Jan ima plan*, Sanje Polak kroz koju su saznali kako sudjelovati u maškarama iako imaš nogu u gipsu i koliko je prijateljstvo u takvim trenucima bitno.

Iz pripremljenih predložaka vrijedne ručice naših vrtićanaca, na kraju su izradile maske. Svaka je maska dobila svoje ime, neke su ostale u vrtiću, a neke na panou u školi.

Kroz njih je svako dijete, bar na kratko postalo netko drugi.

21. veljače - Međunarodni dan materinskog jezika

Materinski jezik je termin kojim označavamo prvi jezik koji neka osoba nauči u svojoj obitelji. Stručnjaci tvrde da je znanje materinskog jezika vrlo važno pri formiranju mišljenja, a istraživanja pokazuju da osoba, koja nije savladala svoj materinski jezik, ima problema s učenjem ne samo drugih jezika, već i s učenjem uopće. Danas sve manje ljudi govori svojim lokalnim govorima pa je ovo prilika da se svi prisjetimo ili naučimo neke skradske riječi koje su samo naše, koje su govorile naše bake, prabake i praprabake pa bi bilo dobro da ih i mi znamo.

Čuvajmo naš jezik, naše dijalekte i lokalne govore jer oni su ono što nas čini nama, oni su ono što istinski jesmo, naši temelji i naš ponos.

Proliće

Proliće dolazi,
iz zimskog sna sve se budi.
Šuma zeleni, polako lista,
a ono malo sniga na suncu blista.

Tice pjevaju, gnjizda delaju
i s visine gizdavo gledaju.
Nebo se plavi u daljini žažara,
ajme sutra lipog vrimenta.

Kad je tako lipo vrime,
niko se ni ne sjeti one grde zime.
Svi su po vani, si ništo delaju,
dica se igraju, a veliki pospremaju.

Vrtle treba očistiti,
još malo će se početi saditi,
špajze treba naputi,
pa po zimi gladi neće bit.

Lipo je lito i jesen i zima,
ali proliće posebne čari ima.

Antonio Grgurić, 6. r.

Dve parednabe

Onga dona ka sa ble mičkene maja mama Ivana i maja teta Lea sa se vazile na biciklam.

Blu hi je pa cele Rauni Gari, na stozam, deucam, šumam, jorkam i na cestam.

Ustajle sa se pr onmu jorku. Adajnkret Lea se je spatoklna i podla u kaprive.

Celu ja je sfurlu. Bla je u mihuram od glove do pete. Slišale sa da hi mama kliče damu, već se je škurilu. Ka sa pršle damu tihu sa ble ku zalite. Bole sa se da pavedat da hi nebi koznlu. Naj bel sa se držale skup ka sa nardile kakou cirkus.

Jemele bi i ane še tega za pavedat, som nečeja da i nam kakova glupost ne bi podla na pomet.

Petra Pleše, 6. razred

Priča iz detinstva

Jedniga lepiga sunčaniga dana baka me oblekla v halju s točkama. Si su rekli kako san lepa, a sve je čul brat Jurica. Prišof je k baki i počel se derat: „I ja ču halju, i ja!“ Baka je napokon popistila. Kad smo prišli v dućan, si lidji su baki rekli kove mašte lepe curice.

Borna Oblak, 6. razred

Mjesec hrvatske knjige

Mjesec hrvatske knjige (15. listopada – 15. studeni) nastoji na državnoj, ali i lokalnoj razini promicati čitanje različitim aktivnostima i programima. Ovogodišnja manifestacija posvećena je kulturnoj baštini, a Europska komisija 2018. godinu proglasila je Godinom europske baštine. Potaknuti i vođeni glavnom temom *Baš baština!* organizirali smo aktivnosti usko vezane uz naš goranski zavičaj, našu baštinu.

16.10.2018.g. bili smo jedna od škola domaćina kulturne manifestacije „*Od mora do gora*“. Osim glavnog organizatora, goranskog pjesnika i ljubitelja domaće riječi Davora Grgurića svoj rad predstavili su nam ugledni gosti književnici Božica Brkan i Zlatko Kričić. Recitalom *Cipela postola*, pod mentorstvom učiteljice Ane, učenici 5.r. zaželjeli su im dobrodošlicu. Naši su učenici, dragim gostima postavili nekoliko pitanja o njihovom životu i stvaralaštvu, a gospođa Božica obogatila je našu knjižnicu svojom knjigom *Kajkavska čitanka*. Svakako hvale vrijedan susret i ugodno društvo!

Hrvatska čitaonica sela Kuti, stara 82 godine vrijedan je dio kulturne baštine goranskog kraja. Smještena u malom selu Kuti, *Sretna kućica* privlači mnoge goste svojim knjigama, starošću, tradicijom, izgledom, poviješću, dugotrajnošću... Učenici 3.r. s knjižničarkom Sanjom i pedagogicom Ingrid, 17.10.2018.g. posjetili su Čitaonicu, te od gospođe Elvire čuli još niz zanimljivosti. O Čitaonici je napisana i slikovnica *Sretna kućica*, autorice Karmen Delač Petković i Dijana Arbanas. Vidimo se dogodi-ne!

Rea Smažil 5.r., Lara Abramović 7.r. i Veronika Črnila 8.r. sudjelovale su u Nacionalnom kvizu za poticanje čitanja *Do baštine na krilima mašte*. Čitale su tri knjige Andautonac (S.B.Višnjić), Sve o Evi (N.Lončar) i Letači srebrnih krila (M.Rundek). Pobjednicom kviza od strane organizatora izabrana je Lara Abramović 7.r.

Lijepo je biti dio bogate baštine goranskog kraja!

Knjiška igra

U sklopu Bibliokluba, 21.11.2018.g. našu je školu posjetila Tina Babić iz Gradske knjižnice Rijeka.

S učenicima 2. i 3.r. odigrala je Knjišku igru. Sudjelovalo je ukupno 13 učenika, dovoljno da popunimo našu knjižnicu. Učenici su, podijeljeni u tri skupine vrlo aktivno rješavali postavljene zadatke : otkrivali su značenja riječi pri čemu su bili vrlo uspješni, povezivali sličice likova s njihovim imenima, iščitavali ulomke te događaje pridruživali sličicama. Nije bilo lagano, ali je bilo zabavno.

Svi smo izrazili želju za ponovnim susretom, Biblioklubom na proljeće.

U Ivaninoj kući bajke uz Međunarodni dan dječje knjige

Uz Međunarodni dan dječje knjige (2.04.) učenici 6.r. s knjižničarkom Sanjom, učiteljicom hrvatskog jezika Anom te učenicima 6.r. OŠ Brod Moravice, 3.04.2019.g. posjetili su Ivaninu kuću bajke u Ogulinu, jedinstveni multimedijalni i interaktivni centar koji slavi bajke

i bajkovito stvaralaštvo.

Uz stručno vodstvo simpatične domaćice obučene u Ivaninom stilu, uz glazbu i zvukove iz bajke uplovili su u *Čarobnu šumu*, svijet u kojem stabla pripovijedaju Ivanine bajke te zgode iz njenog života. Kroz *Začarane hodnike dvorca* prisjetili su se ostalih bajki iz djetinjstva kao i poznatih autora te vidjeli dragocjena, prva izdanja Ivaninih djela. Uz *Ognjište* su mogli poslušati bajke iz različitih europskih zemalja, a kroz animirani film pratili su Ivanino putovanje ogulinskim krajem te upoznali ostale znamenitosti Ogulina. *Čarobno zrcalo* svakom je učeniku otkrilo njegovu čarobnu moć. Svoje znanje i kreativnost naši su učenici pokazali u završnoj edukativnoj radionici *Napišimo svoju bajku!* Nije im bilo teško jer su se prethodno pripremali na satovima hrvatskog jezika te u školskoj knjižnici.

Kroz ugodno druženje u Ivaninoj kući bajke, upotrebom novih tehnologija svoja su znanja nadopunili i proširili.

Kazališni studio ponovo nas je oduševio

I godine ove...posjetili su nas odlični Nerma Kreso Kavain i Darko Kavain, glumci i dramski pedagozi, osnivači Kazališnog studija, koje nastojimo ugostiti svake godine kako bismo osvežili nastavu Hrvatskog jezika, ali i potaknuli učenike na bolje razumijevanje kazališta i drame kao književne vrste.

Kazališni studio nam je ovoga puta pripremio glumač-

ku poslasticu odglumivši bajku Ivane Brlić -Mažuranić *Ribar Palunko i njegova žena*. Kako se ove godine, u kontekstu projekta Učimo od najboljih, posebno bavimo Ivaninim životom i djelom, ova predstava nam je bila šlag na torti.

U izvedbi Kazališnog studija učenicima od 3. do 6. razreda Ivanina bajka je postala jasna i sadržajno i idejno. Jednako tako svidio im se i duhovit pristup naših izvođača koji su uspjeli ponekad težak i neprohodan jezik Ivaninih bajki učiniti jasnim i privlačnim.

Učenici su rado sudjelovali i u samoj izvedbi, a posebno se istaknuo Damjan, učenik 3. razreda, u ulozi Vlatka. Učenice 5. razreda također nisu krile oduševljenje te su prilazile glumcima i čestitale im preko nekoliko puta.

Eto, nadamo se ponovnom susretu s našim glumcima i jedva čekamo vidjeti koju će nam novu kazališnu poslasticu prirediti!

Čitamo mi, u obitelji svi

U našoj školi, na nastavi i u knjižnici svakodnevno potičemo čitanje kod svih učenika, uključujući i polaznike dječjeg vrtića. Uče-

nike upućujemo na čitanje lektire, slikovnica, zabavnog i poučnog štiva, na korištenje enciklopedija i drugih izvora znanja. A što je s obitelji? Koliko djece čita kod kuće knjige po slobodnom izboru ili se druži s roditeljima čitajući?

Zbog toga smo se i ove godine uključili u nacionalni projekt poticanja čitanja u obitelji pod nazivom *Čitamo mi, u obitelji svi* u organizaciji Hr-

vatske mreže školskih knjižničara. Njime želimo unutar obitelji osvijestiti potrebu za čitanjem, dobrobiti koje ono donosi i za obitelj kao zajednicu i za dijete čije se čitalačke navike tek formiraju.

U projekt je uključeno 9 učenika 3.r., a knjižničarka Sanja Despot Abramović u suradnji s učiteljicom Nelom Udvardi za njih je odabrala 7 knjiga koje je kupila Škola. U Bilježnicu dojmova svaki će učenik napisati kraći osvrt na zajedničko čitanje u obitelji, netko će možda napisati pjesmu, te zalijepiti fotografiju zajedničkog čitanja. Naprtnjaču s knjigama, u svoju obitelj prva je odnijela učenica Lorena Beljan koja će nam nakon pet dana ispričati kako je prošlo čitanje u njenom domu.

Biblioklubaši u Lokvama – književni susret s Jelenom Pervan

U organizaciji Bibliokluba Gradske knjižnice Rijeka, 17.05.2019.g. naši mali biblioklubaši (učenici 3.r.) u Osnovnoj školi Rudolfa Strohala Lokve sudjelovali su u književnom susretu s Jelenom Pervan. Bio je to završni susret članova Bibliokluba, učenika iz Lokava, Fužina, Skrada i Brod Moravica.

Za susret su pripremili priču na temu likova iz Jeleninih knjiga koje su upoznali na Knjiškim igrama. Jelena, mlada, vrlo simpatična i zanimljiva autorica dječjih slikovnica i priča učenike je kroz razgovor, igru i čitanje upoznala sa svojim knjigama Tonka će sutra, Brabljava Iva, Mrljek i Prljek... Svi su učenici vrlo aktivno sudjelovali u razgovoru o kućnim ljubimcima, o tome koliko često koriste riječ sutra (jakooo često), a ipak su se najviše bavili ljubavnim problemima što je izazvalo mnogo smijeha, ali i briga. U zajedničkom pokušaju stvaranja nove priče nisu se baš pokazali uspješnima te su zaključili kako je dobru priču teško napisati! Voditeljice i organizatorice susreta Verena i Tina podijelile su svima platnene vrećice za knjige.

Vrlo zadovoljni s radošću iščekujemo nove susrete i druženja članova Bibliokluba sljedeće školske godine!

Županijska smotra učeničkih zadruga

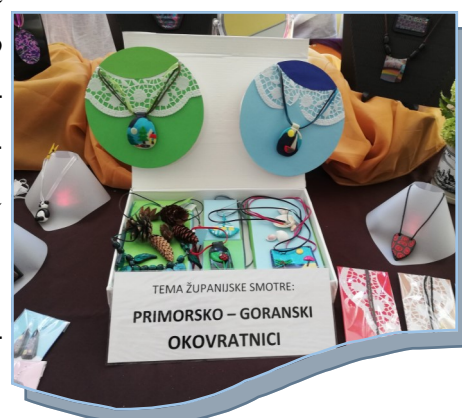

XVIII. Smotra učeničkih zadruga Primorsko-goranske županije održana je 17. svibnja 2019. godine u Osnovnoj školi "Trsat" Rijeka.

Ovogodišnja tema smotre bila je: " Primorsko-goranski okovratnici". Naša učenička zadruga predstavila se modeliranjem fimo mase sa morskim i gorskim motivima ogrlica, naušnica, narukvica.

Uratke na štandu predstavile su učenice 8. razreda Ivana Injić, Ema Parić te učenica 7. razreda Ana Bolkovac.

Uz vrijedne i brižne mlade zadrugarke bile su voditeljice Učeničke zadruge "Pošterkanac" Mihaela Majnarić Štimac i Vesna Pintar-Grgurić.

Znanost mladima u Rijeci

Učenici Osnovne škole Skrad sudjelovali su 21. travnja 2019. na Festivalu znanosti u Rijeci na temu „Boje“ s projektom naziva Živjeti s bojama kroz koji su pretražili i proučili boje s kojima živimo

Kroz projekt su ih vodile: Vesna Pin-tar - Grgurić, diplomirana učiteljica razredne nastave pojačanim prirodoslovljem ,uč savjetnica; Bojana Kovačević, profesor kemije, uč. mentor i Diana Cindrić, profesor matematike i informatike, uč. mentor.

Na području matematike, učenice 8. razreda Ivana Injić i Katarina Frković istražile su koje su boje najzastupljenije na odjeći i obući učenika naše škole te koje boje prevladavaju u obrocima naših školskih marendi. Zastupljenost pojedinih boja su prikazale originalnim fotografijama odjeće i obuće koje su učenici nosili te školskih obroka. Sve su to prikazale grafičkim prikazima u obliku stupčastih i kružnih dijagrama.

Na području kemije, učenice 8.razreda Lea Grgurić i Ema Parić proučavale su prisustvo kojih metala utječe na boje najčešćeg dragog i poludragog kamenja, odnosno koji metali daju boju još nekim svima poznatim kemijskim spojevima.

Na području biologija, učenice 8. razreda Ivana Injić i Katarina Frković istraživale su boje tj. promjene boja koje se događaju u biljnom i životinjskom svijetu prirode u Gorskom kotaru.

Lukini radovi u Školskoj knjizi

Da se trud i rad cijene primjer je naš učenik sedmaš Luka Šneperger čiji će se programski kodovi sljedeće školske godine (2019./2020.) pronaći u digitalnim sadržajima udžbenika #mojportal7 Školske knjige na platformi e-sfera.

Kako su se Lukini radovi našli u Školskoj knjizi? Odlučili smo da se nečiji trud treba nagraditi i pokazati. Odlučili smo poslati radove koji su ili nadopuna postojećih programa ili potpuno novi programi u Kornjačinoj grafici (modul programskog jezika Python). Glavna urednica za informatiku gospo-

đa Željka Knezović oduševljena je Lukinim radovima te želi potaknuti i druge učenike i njihove učitelje da pokažu što rade.

Kišni izlet u Hrvatsko zagorje

U srijedu, 29. svibnja 2019., išli smo na izlet na sjeveroistok Hrvatske, odnosno u Hrvatsko zagorje. Putem smo se dobro zabavili. Slušali smo glazbu, pričali i tako smo došli u najpoznatije hrvatsko marijansko sve-tišće, Mariju Bisticu.

Tamo smo posjetili crkvu i vidjeli crni kip Marije Bistričke s Isusom. Još smo malo razgledali te smo kre-nuli u Muzej seljačkih buna u Stubici u kojem nam je profesor Erik pričao o oružju i načinu borbe u vrije-me tih buna.

Nakon toga smo posjetili Park znanosti Oroslavje. Tamo mi je bilo zanimljivije jer dvojac, koji čine braća Luka i Matija, znanost prikazuje na zabavan način. Petra Pleše i ja sudjelovali smo u jednom znanstvenom natjecanju te smo pobijedili. Hura za nas!

Za kraj izleta krenuli smo u Trakošćan. Obišli smo dvorac i upoznali se s hrvatskom plemićkom obitelji Drašković. Iako nas je cijelim putem pratila kiša i bili smo mokri i promrzli, bio je to jedan od najboljih izleta.

“Učimo od najboljih” – godišnji projekt

Learning from the best – EJ (M. G.)

Nikola Tesla – razredna nastava

Učimo od najboljih kao tema i naziv ovogodišnjeg projekta (šk./god. 2018./19.) zainteresirala je sve učitelje i učenike škole Skrad. Zadaća svih nas je stalno usavršavanje, učenje, napredovanje, a oni „najbolji“ nadahnjuju nas na napredak.

Već početkom školske godine započele su pripreme za projekat – dogovori i organizacija oko radionica, terenske nastave, gostovanja nama poznatih osoba... Uslijedile su razne aktivnosti - istraživački rad, pisanje, snimanje, crtanje, uvježbavanje, priprema prezentacija, a sve s jednim ciljem – učenjem!

Koliko smo u tome bili uspješni učenici su sa svojim mentorima u tri dana (13. – 15.5.2019.) pokazali na završnim prezentacijama u holu Škole. Oko 15 radionica, različitih tema i nastavnih predmeta .

Moj nebeski zaštitnik – VJ

Priča o Kavranku – razredna nastava

Učimo od naših Skrajana—VJ, Šk. knjižnica

Leteći čovjek – FIZ , TK, INF

DOGAĐANJA (U I OKO ŠKOLE)

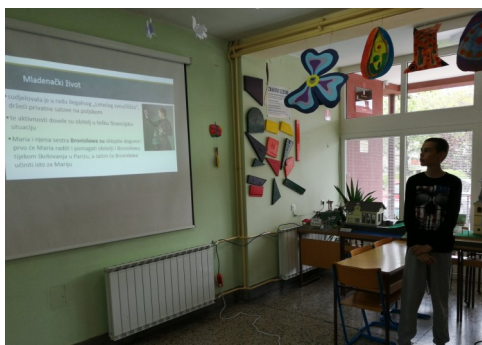
Učimo od najboljih (sklop HJ, GK, ENG)

Čudesna fizika – razredna nastava

Hrvatski velikani – POV

Marie Skłodowska Curie – KEM

Matematičarke koje su mijenjale
MAT

Film petaša -
Pedagoginja

100 znanstvenika koji su
promijenili svijet – BIO

Putevima „Goranskih risova“

I ove godine članovi 138. brigade „Goranski risovi“, vodili su učenike od 4. do 8 razreda na putovanje kroz Liku do Dalmacije. 17. travnja 2019. ukrcali smo se u autobus i krenuli prema Udbini, Zemuniku, Škabrnji i Ninu. U Udbini smo posjetili Crkvu hrvatskih mučenika gdje smo proveli neko vrijeme i vidjeli gdje se odvijala Krbavska bitka. Nakon Udbine krenuli smo prema Zemuniku gdje se nalazi vojna baza. Zemunik je kao mali gradić, a tamo smo vidjeli i polijetanje i slijetanje aviona i helikoptera. Kada smo sve obišli, otišli smo na ručak u vojnu kantu, također u Zemuniku. Nakon što smo se dobro najeli, produžili smo za Škabrnju. Pad Škabrnje bio je 18.11.1991., to nam je bilo zanimljivo jer je tada pao i Vukovar. Na povratku kući krenuli smo u jedan maleni grad, Nin, gdje smo posjetili Crkvu Sv. Križa koja je nastala u 9. stoljeću. Na ovom izletu nam je bilo zabavno, ali jednako tako i vrlo poučno. Nadam se da će nas Goranski risovi voditi na slična putovanja i sljedećih godina. Hvala im puno!

Društvene mreže

Snapchat, Instagram, Facebook

Mladi sve češće koriste mobitele kao osnovno sredstvo komunikacije. U našoj školi većina učenika od 4. pa do 8. razreda koristi društvene mreže. Glavni cilj ovog istraživanja bio je utvrditi način korištenja istih te ponašanje učenika dok su "online".

Anketirao sam petnaest učenika. Najčešće koriste Snapchat- 42%, zatim Instagram 42% i Facebook 14%.

Snapchat i Instagram su u svijetu vrlo popularne mreže dok neki od ispitanih za Facebook kažu da umire odnosno da ga se ne koristi kao nekada.

Na pitanje što bi učinio da ti se obrati nepoznata osoba njih 60% kažu da ne bi odgovorili na takvu poruku dok 2% učenika blokira sve nepoznate brojeve. Zahtjev za prijateljstvo od nepoznate osobe prihvatilo bi 88% učenika što je pomalo zabrinjavajući podatak. Na društvenim mrežama učenici provode puno slobodnog vremena, više od par sati dnevno dok na pitanje koliko vremena provode vani, na zraku, odgovaraju manje od sat vremena na dan. Deset ispitanih osoba smatra se ovisnim o mobitelu. Neki imaju i "internet prijatelje", nepoznate osobe s kojima su se počeli i nastavljaju se dopisivati i otkrivati privatne stvari.

Moć društvenih mreža poprimila je velike razmjere svugdje pa tako i u našoj školi. To i nije strašna činjenica ako je riječ o odgovornom i pažljivom korištenju. Učenicima bi trebalo više ukazivati na negativne posljedice koje bi se mogle dogoditi. Nikada se ne zna tko je s druge strane i uvjerava te da je dobar prijatelj.

Intervju s učiteljicom Nelicom Udvardi uz projekt “Učimo od najboljih”

Kad sam došao u školu u Skrad, prvo sam upoznao učiteljicu Nelicu. Učiteljica Nelica bila je moja najdraža učiteljica. Ima svijetlo smeđu kosu, mali nos i normalne usne. U dobroj je formi, možda i u boljoj od neke djece. Voli nositi traper i nešto malo nakita. Učiteljica Nelica voli se smijati i raditi s djecom. Ponekad je bila stroga, ali i za to je postojao razlog. Ljutila bi se na nas ako je ne bismo slušali ili bismo bili nemirni na satu. Voli mačke i, koliko znam, ima ih nekoliko. Znala nam je dati puno za prepisati i naučiti, ali zato sam u peti razred došao s puno znanja. Nije se previše razumjela u tehnologiju, ali se trudila da nas pouči novim stvarima. Učiteljica Nelica me uvijek razumjela i pomogla.

Anteo Čota, 5.r

Što ste htjeli biti kao mali?

Joj, svaki dan se to mijenjalo. Imala sam snove... Kada sam bila malena, željela sam biti dreser pasa, kao predškolsko dijete sam željela biti balerina, skakala sam po kuhinji. I onda me ulovilo da želim postati učiteljica ili veterinarka. Ali ipak je prevagnula želja da budem učiteljica. Sada već 40 godina radim taj posao.

Jeste li imali neke uzore?

Moj prvi uzor je bila moja mama, jer je bila učiteljica, i ja sam se dugo vremena igrala učiteljice. Oblačila sam mamine štikle i suknjice, a učenici su bili plišane igračke. Kada sam bila učenica, promatrala sam svoju učiteljicu. Upijala sam njezine pokrete i poglede i promatrala kako se oblači... i do dan danas se toga sjećam.

Biste li se vratili u djetinjstvo i zašto?

Kad bih mogla, vratila bih se odmah. Ne u bilo koje razdoblje, nego kad sam bila četvrtašica. Prije 50 godina imali smo bujnu maštu, istina, nikad nismo vidjeli konje, ali smo se igrali da ih jašemo. Mogli smo oživjeti nežive predmete našom maštom.

Koje ste škole završili i gdje ste ih završili?

Moje školovanje je počelo davne 1964. godine. 1. razred osnovne škole pohađala sam u Mrkoplju gdje sam prije živjela. Bilo nas je podosta u razredu. Kasnije sam išla na Sušačku gimnaziju.

Kakva ste bili učenica i studentica?

U osnovnoj školi sam se podosta trudila. Redovito sam kasnila s lektirama, ali sam ih uvijek pročitala. Bilo je puno strože nego u današnje vrijeme. Učitelji današnjeg vremena su puno blaži i popustljiviji. Bila sam solidna učenica u srednjoj školi. Imali smo divne profesore, ali nas neki dobri profesori nisu dobro naučili. Kao student sam bila također dobra.

Zašto ste odlučili biti učiteljica?

Od djetinjstva sam glumila i maštala da sam učiteljica. Mama mi je bila uzor kao i moji učitelji. I želja mi se ostvarila.

Jeste li ikad željeli odustati od ovog posla i zašto?

Ako izabereš neki posao, moraš ga do kraja završiti. Ponekad mi je bilo žao što nisam išla za veterinarku. No, kad uđeš u razred, zaboraviš što je izvan. To mi je dosta puta dalo snagu.

Što vas usređuje u radu s djecom?

Uvijek sam voljela raditi s učenicima 1. razreda i 4. razreda jer su onda bistriji. Probala sam raditi u kombinaciji s 2 razreda. Snalazila sam se kako sam god mogla. Život vam donosi i dobro i loše. Moji su razredi uvijek bili življi, nestašni i pričljivi. Ne volim razrede koji su ukočeni i nisu opušteni.

Što vas rastužuje u radu s djecom?

Ne volim kada se maleni boje reakcije svojih roditelja na ocjene. Rastuži me to što me stariji učenici ne doživljavaju kao prije. I ne volim kada su djeca tužna.

Imate li neki hobi?

Kad sam bila mala, imala sam puno hobija. Skupljali smo poštanske marke, srebrne omote od čokoladica, to je nama bilo posebno, skupljala sam i razglednice, salvete koje i dan danas imam. Žao mi je što ih više ne sakupljam.

Volite li šetati i putovati?

Prije sam to obožavala, a najdraže mi je bilo putovati. Više ne stignem zbog raznih obaveza. Omiljeno mi je bilo šetati s društvom.

Jeste li se ikada bavili nekim sportom? Kojim?

Dok sam bila u Mrkoplju, stalno sam vozila bicikl. Vozila bih iz Mrkoplja prema Sungeru, do Lokava prema Golubinjaku, išlo se i prema Begovom Razdolju.

Koja vam je najdraža knjiga i zašto?

Vežala sam se za jednu knjigu, a to je Kroz pustinju i prašumu. U osnovnoj školi voljela sam čitati knjige Mate Lovraka. I dan danas se sjećam kada sam čitala knjigu Čudnovate zgrade šegrta Hlapića. Ukratko, voljela sam čitati knjige.

Već dio svog života proveli ste u Skradu iako niste odavde. Biste li to promijenili da ste mogli?

Ja obožavam Gorski kotar. Teško se živjelo u malom selu poput Skrada. Dugi niz godina bila sam podstanar, to su bile godine prije Domovinskog rata. Puno toga se promijenilo od tada.

Već više od trideset godina radite na očuvanju skradskog govora. Koji dječji nastup na dijalektu nikada nećete zaboraviti?

Kada sam došla u školu Skrad, nisam uopće razumjela što djeca pričaju, ali sam se za nekoliko godina navikla na skradski govor. Godinama sam odlazila s djecom na Govor moga zavičaja (Dijalektalno sije- lo). Kaj so delale naše mame je jedan od recitala kojeg se rado sjetim.

Što mislite o tehnologiji u nastavi i može li ona zamijeniti učitelja?

Mi stariji učitelji imamo više problema oko tehnologije, malo smo sporiji, treba vremena da naučimo. Strah me da će tehnologija skroz prevladati, tako da će to biti neuspjeh. Tehnologija 50%, žive riječi 50%, to je moje mišljenje.

Koje su, po Vama, osobine dobrog učitelja?

Osobine dobrog učitelja su da razumije djecu, bude otvoren, voli i poštuje djecu. Moraju razumjeti djecu da bi ih poučavali.

I, za kraj, što biste poručili svojim učenicima?

Bilo bi divno i krasno da cijeli život ostanete djeca iznutra. I voljela bih da svatko postigne svoje ciljeve.

Hvala Vam na intervjuu.

Rubikova kocka

Rubikova kocka – najprodavanija igračka svijeta.

Gotovo da nema osobe koja ne zna za Rubikovu kocku. Čak i oni koji ne znaju kako se ta kocka zove, sigurno su je negdje vidjeli, makar usput.

Do sada je prodano par desetaka milijuna kocka.

Uz običnu kocku postoje još i :

4x4 tj. Rubikova osveta,

5x5 tj. Profesorova kocka

i još puno drugih oblika i veličina.

Trenutni svjetski rekord je 3.47 sekundi, postavljen u 11. mjesecu 2018. godine, a postavio ga je po prvi puta u povijesti Kinez Yusheng Du. Hrvatski rekord je postavio Toni Beljo s vremenom od 6.87 sekundi. Moj rekord je 17.24 sekunde. Još uvijek čekam svoje prvo natjecanje, a dotad ću naporno trenirati. S velikim nestrpljenjem očekujem "Zagreb Cube day 2019." koji se održava 12. svibnja u Zagrebu.

Izveštaj nakon održanog natjecanje. Natjecao sam se u kategoriji u 5 kategorija i postigao sljedeće rezultate:

- 3x3x3 (49. mjesto)
- 2x2x2 (48. mjesto)
- 4x4x4 (45. mjesto)
- Pyraminx (21. mjesto)
- Skewb (8. mjesto)

Važno je napomenuti da sam u kategoriji Skewb 4467. na svjetskoj razini.

Filmove koje trebate pogledati tijekom ljetnih praznika

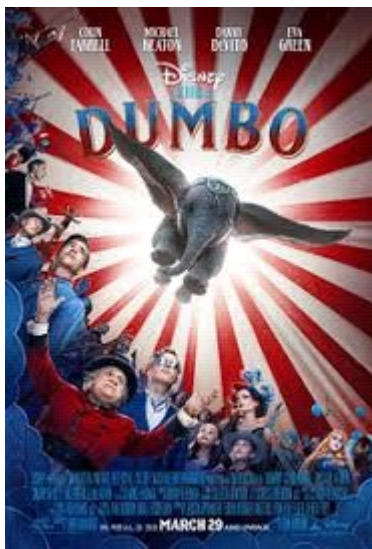
Pokémon detective Pikachu – 2019.,
Rob Letterman

Aladdin – 2019.,
Guy Ritchie

Kralj Lavova – 2019.,
Jan Favreau

Dumbo – 2019.,
Tim Button

Tajni život ljubimaca 2 – 2019.,
Chris Renaud

Borna Oblak, 6.r.

2018./19.

O nasilju Gostovanje u radioemisiji „Znanje je moć“

Kada u društvu bude postojao balans, mir, zadovoljstvo i sklad tek tada će postojati u obitelji, a onda i kod pojedinca.

Intervju s pedagoginjom Ingrid Šimičić na temu nasilja u školi.

Pedagoginja škole, Ingrid Šimičić, 19. listopada 2017. godine gostovala je na Radiju Gorski kotar u emisiji „Znanje je moć“. Bila je pozvana govoriti na temu „Nasilje“.

Za školski list izdvajamo neke zanimljivosti iz intervjuja jer smatramo da ih je važno naglasiti, istaknuti i podcrtati.

Novinar: Za početak, **što je to nasilje**, svi govore samo su dječaci skloniji fizičkom, a djevojčice psihičkom ili socijalnom nasilju, dakle, ogovaranju, o toj temi, a nitko očito ne zna pravo značenje.

Pedagoginja: Nasilje je pojava ili postupak kad jedna osoba, u ovom slučaju učenik, povrijedi tijelo ili osjećaje druge osobe. Posebnost nasilja je što se ono ponavlja i usmjereno je na istu osobu.

Novinar: Kakvo sve nasilje postoji?

Pedagoginja: Najčešći oblik nasilja u školama je fizičko, psihičko i cyberbulling nasilje.

Fizičko – udaranja, guranje, čupanje, tučnjava, ...

Psihičko - vrijeđanje, nazivanje pogrđnim imenima, ismijavanje, omalovažavanje, izoliranje, isključivanje, ignoriranje.

Moram ovdje samo napomenuti da je ovo zadnje najteže dokazati jer je nevidljivo, jer je skriveno.

Cyberbulling je zlostavljanje putem Interneta.

Najčešće se događa van školskog vremena, dakle u privatno vrijeme učenika, nad kojim mi nemamo nadzor.

Novinar: Tko sve čini nasilje i tko više, dječaci ili djevojčice?

Pedagoginja: Nasilje čine i dječaci i djevojčice,

Novinar: Kako ćemo znati razliku između nasilja i sukoba?

Pedagoginja: Nasilje je usmjereno najčešće na jednog učenika i traje dulje. Ono se može planirati i uključiti druge učenike. Sukob se događa iznenada i neplanski. Najčešće u trenutku. Uglavnom nema većih posljedica.

Htjela bih ovdje istaknuti da ne postoji škola u kojoj nema ovakvih ponašanja, ono je (nažalost) sastavni dio odrastanja, što ne znači da opravdam takva ponašanja.

Novinar: Što učiniti kada se dogodi nasilje?

Pedagoginja: Kada se uoči nasilje, istog trenutka treba pružiti adekvatnu pomoć žrtvi.

Ako je u pitanju fizičko nasilje, reagirati po sistemu prve pomoći, ako je psihičko, pružiti podršku, učiniti sve da se žrtva zaštiti i osnaži. Tada treba obaviti sve potrebne razgovore da bi ustanovili radi li se o nasilju. Slijedi obavještavanje roditelja kako žrtve, tako i nasilnika.

Naposljetku učinjeno evidentirati, zapisati te prijaviti CZSS, Policiji i Uredu državne uprave. Nakon ovog formalnog dijela, nastaviti pomagati žrtvi, ali i počinitelju na način da ga se osnažuje, savjetuje, pedagoški djeluje da se bilo što slično više ne dogodi.

Novinar: Zašto ne date nasilniku pedagošku mjeru i tako ga kaznite?

Pedagoginja: Mjera ne može riješiti slučaj nasilja ili nasilnog učenika. Naime, prema propisima pedagoška mjera nije kazna nego ona ima svrhu poticanja na promjenu ponašanja, a ono se može mijenjati samo ako nasilnik u tome vidi smisao.

Sukob se ponekad može riješiti pedagoškom mjerom na način sprječavanja sličnoga u budućnosti i promjene ponašanja, ali nasilje ne.

Novinar: Zašto se uopće događa nasilje (među učenicima)?

Pedagoginja: Ima više uzroka, ja ću navesti neke: Ako dijete dolazi iz disfunkcionalne obitelji ili ako postoji nedostatak /manjak roditeljske brige. Učenik traži da ga prihvate u njegovoj grupi, razredu. To čini doduše na pogrešan način, a to je dominacija, upotreba moći, zastrašivanje i slično.

Učenici imaju različite potrebe, poglede na svijet, vrijednosne sustave, odgojne smjernice, uzore, a

svakako i temperament.

Mladi nemaju samokontrole, pa su skloni odmah „napasti“ prije negoli promisle.

Novinar: Može li se nasilje riješiti?

Pedagoginja: Teško je takve slučajeve – RIJEŠITI. Ja kažem da bih voljela kao Superman vratiti vrijeme pa da izbrišem nemili događaj. Važno je naći uzrok nasilnog ponašanja. Tada slijedi proces promjene ponašanja kod nasilnog učenika, a to možemo samo u suradnji s tim učenikom i njegovim roditeljima.

Novinar: Kako vi vidite rješenje ovog problema?

Pedagoginja: Ljudi sa sobom nose određene karakterne crte, temperament i odgoj koji ih određuje.

Kada u društvu bude postojao balans, mir, zadovoljstvo i sklad tek tada će postojati u obitelji, a onda i kod pojedinca.

Trebalo bi pohađati školu za roditelje, imati više stručnjaka po školama i razvijati povjerenje između doma i škole. Razvijati socijalne vještine, a posebice empatiju.

Novinar: Imate li kakvu poruku za kraj?

Pedagoginja: Dragi učenici, okrenite se sebi, svojim interesima, brusite svoje kvalitete. Vjerujte više sebi i kontrolirajte svoje reakcije. Zadovoljstvo sobom ovisi o samome sebi.

Sreća ne dolazi ako drugoga unesrećujemo. Probajte se više smijati i biti opušteni.

Napomena: ovo je samo isječak sa Radio emisije.

Obilježavanje Dječjeg tjedna

Tijekom mjeseca listopada obilježili smo Dječji tjedan. Savez društva „Naša djeca“, preporučio je temu „Odgoj djece za očuvanje kulturne baštine“.

Slijedom toga osmislila sam aktivnosti koje će podsjetiti učenike na vrijednost tradicije i običaja našega kraja.

Uz pomoć materijala sa 160-te obljetnice Dana škole Skrad te Zbornika pisanih radova učenika Gorskog kotara, pronašla sam priče koje govore o životu našega kraja, od prije nekih 100-tinjak godina. Priče su to o ljubavima i *ofiranju nekad, o pripremi i odlasku djece u školu, o jednoj djevojčici Štefici, a našla se tu i jedna bajka. Tekst je prilagođen uzrastu učenika. Na satovima razrednika pričala sam učenicima spomenute priče.*

Učenici su se začudili koliko je *ofiranje bilo ozbiljno, kako se odvijalo u prisustvu odraslih.*

Mladi se tada nisu smjeli odvajati i izolirati, držati se za ruke, a kamoli poljubiti.

Zanimljivo je bilo čuti kako nekad nije bilo sanitarnih uvjeta za obavljanje osnovne higijene, djeca nisu imala dovoljno odjeće i obuće, pješačili su do škole kilometrima, a posebno su se *zgrozili kada su čuli da su učitelji takozvanu „vrajžu decu“ smjeli udarati. Još jedan važan podatak, roditelji su morali plaćati novčanu kaznu ako dijete neopravdano izostaje iz škole.*

Baš svi su zaključili kako je lakše i bolje živjeti u današnje vrijeme. Netko od njih je čak spomenuo da su današnja djeca razmažena jer sve imaju.

Nakon priča i razgovora uslijedio je interaktivni dio sata, a to je oživljavanje i demonstracija igre lastika ili *gumi-gumi te igranje školice*. Interes se definitivno pojavio kod učenika, ali i iznenađenje radi činjenice o tome koliko današnja djeca imaju slabu koordinaciju pokreta (vjerojatno jer se vrlo malo igraju vani po parkovima i igralištima, a više sjede za računalom), osjećaj za ritam i uopće tjelesnu vještinu potrebnu za igranje lastike koju su starije generacije igrale vrlo vješto i spretno.

